

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Collegiis Canonicorvm Per Germaniam, Belgivm,
Galliam, Hispaniam, Italiam, Aliasqve Orbis Christiani
Prouincias, Liber Singvlaris**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1615

Capvt LVII. Rvremvndense Collegivm cathedrale, in Geldria, ad Mosam
fluuium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11227

piscopus Leodiensis: quam eleuationem tot
subsecuta sunt miracula, quod descripta in-
gens volumen efficerent.

Porrò Canonici Ruthenses per merita
Martyris benè dotati non resident, sed sibi in
diuino officio substituunt matricularios, aut
indoctos ruricolas. Quem abusum fortassis
melioribus temporibus emendabunt, aut rei
indignitate commoti, aut superioris auctori-
tate pressi.

CAPUT LVII.

RVRREMVNDENSE COLLEGIVM
cathedrale, in Geldria, ad Mosam fluum.

SVIRONEM Episcopum produxit Sco-
tia, fertilis sanctorum virorum insula;
vbi in Episcopum electus, compulsus
est assentiri, & iuxta insulæ consuetudinem
Romam missus est, summi Pontificis manibus
consecrandus. Comes autem illi itineris &
voti accessit Plechelmus sacerdos. Quibus per
Angliam iter facientibus, adiunctus est diui-
nitus Otgerus Leuita. Qui Romam peruenien-
tes, Apostolorum limina lacrymis rigant; al-
taria precibus & votis cumulant; loca sancta
crebrò inuisunt. Cognita autem Pontifex ad-
uentus causa, VVironem diu relautantem
Episcopum ordinat; eundemque honorem
Plechelmo impertit. Quos muneribus auctos
mox in patriam remittit. Inde autem data o-
portu-

portunitate in Gallias abierunt; & à Pipino Duce Francorum, cum is didicisset illorum sanctitate, locus à turbis remotus ipsis est attributus, qui vulgo *Mons-Petri* dictus est, in quo oratorium virginis Mariæ consecratum est: itemque S. Petri monasterium præclaro opere. Dux autem Pipinus VVironi, vt animæ suæ præfuli vitæque patrono, propter eximiam sanctitatem sua illi peccata confiteri, detractis calceis, est solitus. Cùm autem laborum propinquaret terminus, & gaudium instaret præmiorum, modica frebre corruptus, carnis occubitum cum vitæ sempiternæ ortu commutauit. Estque sacrum corpus intra oratorium beatissimæ Matris conditum; & ad sepulcrum eius plurima diuinitus collata sunt beneficia. Et hæc est summa historiæ eius, quam sacra vetustas ad posterorum notitiam transmisit.

Coluntur autem hi tres sancti, vt patroni, in vrbe Ruræmonda, quæ nonnullas eorum reliquias conferuat, quas ex dicto monte, qui etiam *mons Odiliæ* dicitur, accepit, quando Canonorum collegium inde in dictum opidum est translatum.

Præcipuā tamē portionē reliquiarū S. VVironis Archiepiscopalis Ecclesia Ultraiectensis sibi adscribit. Occupato n. à Normānis Ultraiecto, Hūgerus Antistes cum paucis Canonicis, anxiè Prumiam diffugit. Quorū præsentia

Lotha-

Lotharius Rex motus, contulit ei monasterium montis Odiliæ, ut in eo à Danorum incursione liberi, diuini nominis cultum celebrarent. In Sancti Suitberti historia à sancto Marcelino conscripta, dicitur Episcopus Deirorum.

Episcopatum Ruremundensem anno 1559. instituit Paulus IV. Papa.

CAPUT LVIII.

S. MARTINI COLLEGIVM
Leodiense.

S Martini collegium ab Heraclio Episcopo institutum esse testis est Sigebertus in Chronico ad annum 960. Cum autem Rex Otto tertius bona, quæ Heraclius Ecclesiæ Sancti Martini contulerat, eo defuncto in fiscum regium reuocasset, ea Notgerus Episcopus suis meritis præclaris seruando regem recuperauit. Idem Notgerus claustrum ipsius Ecclesiæ in scisso colle publici montis triplici vallo & muro cum turribus sublimibus communivit: Ut in gestis eius legitur. Ceterum de prima huius Ecclesiæ institutione, causisque eiusdem, ex loci illius monumentis hæc refert AEgidius Bucherius in suo Chronico, Circa annum Christi 963. Eueracrus Leodiensis Episcopus Turonis ad sepulchrum S. Martini antea miraculose sanatus, Ecclesiam Sancti Martini Leodij fundat. Huius itaque collegij auctor fuit Heraclius siue Eraclius Episcopus, quem manuscrip.